

В духа на историята за Черешовица, бих искала да кача и споделя едно стихотворение написано от дедо Дано :) Черешовица, Черешовица Първият човек, който се заселил, умен човек е бил. Хубаво място намерил и къща построил във средата на гората до реката, близо до планината в хладнината, дето въздуха мирише на билки, ягоди, малини и капини. Дето птичките си пеят и на клонки се люлеят. Дето от всякъде се чува вик на овчари и говедари, звънят свирки на кавали, на чанове и клопатари, песни на жътвари и седенкари, говорът на колари и дървари, викът на децата от играта. Всичко това ехото на гората поема и го разнася из планината за да се чуе, че тук има борческо село, построено от патриоти за да се помага на четници и войводи, бойци за свободата. През зимата подслон да им се дава и през пролетта пак да отидат в планината да продължат борбата за свободата. Черешовица, Черешовица най-хубавото място си ти. Тук аз съм се родил, първа дума проговорил, „мама“ се казва тя. Мама е велика и незаменима, тя ме е родила, отгледала и възпитала и ми е казала да обичам родното си село, да водя борба с крадци, мошеници и чорбаджии. Всички еднакви да бъдем, завист да няма, да живеем весели щастливи. Бай Дано Черешовица 16.09.1911г. Берковска община